

Broadway po żydowsku – recenzja spektaklu „Siostry Parry”

Dodano: ☉ 17:38 📅 17 sierpnia 2014

Kategorie: [Recenzje](#), [Spektakle](#), [Spektakle](#), [Wiadomości](#)

Tagi: [Impresaryjny Teatr Muzyczny w Toruniu](#), [Kujawsko-Pomorski Impresaryjny Teatr Muzyczny](#), [Marcin Kalk](#), [recenzja](#), [Siostry Parry](#), [spektakl](#)

Ciężko o prostą drogę do sukcesu, gdy niepewność i brak wiary w powodzenie równoważą złożone na przeciwnej szali marzenia i nadzieje na lepszy byt. Brutalna rzeczywistość prędzej czy później weryfikuje ludzkie oczekiwania, ale nie odbiera nadziei na lepsze jutro. *Siostry Parry* ukazują, że choć szczęście jest dla wszystkich, trzeba o nie wytrwale walczyć.

Malka i Chaja Pegelman przybywają z galicyjskiego miasteczka do Nowego Jorku zarówno bez planów, jak i środków na życie. Wraz z nowym, amerykańsko brzmiącym nazwiskiem „Parry”, otrzymują nie tylko szansę na rozpoczęcie wszystkiego od zera, ale także pełen wachlarz możliwości, o jakich dotąd mogły tylko marzyć. Siostry stają jednak na rozdrożu – podczas gdy jedna pragnie wielkiej kariery, drugą powstrzymuje chęć skromnego życia w poszanowaniu dla rodzinnych tradycji.

Reżyser spektaklu, Piotr Szalsza, postawił na minimalizm. W *Siostrach Parry* zobaczymy niewielu aktorów, skromne rekwizyty i prostą scenografię. Wszystko dopracowane jest jednak pod każdym szczegółem – świetnie dobrane stroje, odpowiednio wyważony ruch sceniczny, a przede wszystkim zapadająca w pamięć muzyka. Piosenki śpiewane w językach: polskim, angielskim i jidysz stanowią wspólny mianownik dla rozgrywających się wydarzeń, pozwalając aktorom na zawarcie w prostych słowach i melodiach wielu poruszających emocji.

Choć ukazana historia skupia się na tematyce emigracji, nie wydaje się przedstawiać tego zjawiska w typowych dla niej, monotonnych barwach. Główne bohaterki starają się udowodnić, że nie tylko każdy zasługuje na szczęście, ale przede wszystkim na szczęście dyktowane własnymi warunkami. Walczą więc nie tylko o przetrwanie, ale także o pewnego rodzaju pozycję w nowej dla nich rzeczywistości.

Co ciekawe, w spektaklu na próżno szukać oceny wartościującej wybory sióstr. Każda z nich otrzymuje jednakowe prawa do realizacji wybranych celów, a jedynym elementem stanowiącym o wadze podejmowanych wyborów jest przechadzająca się co jakiś czas po scenie postać współcześnie ubranej, wysokiej blondynki, która okazuje się być wnuczką jednej z sióstr. Stanowi ona łącznik między przeszłością a teraźniejszością. Przypomina jednocześnie, że każda, najmniejsza chociażby decyzja podjęta przez naszych przodków, ma silny wpływ na kształtowanie drogi życiowej kolejnych pokoleń.

Siostry Parry ogląda się dobrze nie tylko przez wzgląd na znakomitą grę aktorską, ale także dzięki wyjątkowej atmosferze, jaką stwarza grana na żywo muzyka. W dodatku zarówno aktorzy, którzy pozwalają sobie na bezpośrednią interakcję z publicznością, jak i muzycy, którzy ze swymi instrumentami wychodzą na scenę, nawiązują obustronną relację z widzem, nadając spektaklowi bardzo osobisty charakter. Wrażenia tego dopełnia świetne wkomponowanie w scenografię elementów architektury wnętrza Pałacu Dąbskich, w którym mieści się Teatr Muzyczny.

Pierwsza duża propozycja repertuarowa Impresaryjnego Teatru Muzycznego i duże zainteresowanie sztuką nie pozostawiają wątpliwości, że w Toruniu została zapelniona pewna nisza. Pozostaje jedynie czekać na kolejne spektakle i liczyć, że będą one dorównywały poziomem *Siostram Parry*.

Marcin Kalk